Ч. 106. Пятниця 27 (14) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуднї.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З парляментарних комісий. — Справа Крети. — Письмо анґлїйского короля до народа.

П. Президент міністрів бар. Бінерт нараджував ся вчера з провідником нїмецкого народного союза дром Сильвестром в справі італїяньского видїлу правничого і проґрами праць палати послів перед лїтними феріями. Справа проґрами парляментарних праць мусить бути порушена на новій конференциї провідників клюбів і остаточно порішена. Із сторони правительства хотять ще полагодженя справи податку від горівки. Нїмцї же домагають ся внесеня предложеня о льокальних зелїзницях.

В пятницю буде принята президия польского Кола на конференциї у п. президента Міністрів бар. Бінерта. На тій конференциї будуть обговорювати ся слїдуючі справи: Будова галицких каналів, справа санкционованя закона галицкого сойму в справі орґанїзациї статистики позакраєвої торговлї Галичини; підвисшенє податку від горівки і санация краєвих фінансів. В справі тактики, якої має придержувати ся президия Кола, відбуде ся нинї спільна конференция членів президиї Кола з з міністром дром Дулємбою.

Hlas Naroda в депеши з Відня доносить о можливости скликаня ческого сойму в слїдуючім місяци на три днї на случай, що відносини у Відни поправлять ся.

Комісия прасова по довшій дискусиї відкинула 7 голосами против 6 внесенє справоздавця пос. Скедля о устроєнє анкети над проєктом прасового закона. Відтак приступлено до подрібної дискусиї над справою заведеня лавничих судів в справах прасових. Справоздавець вніс, аби лавничий суд складав ся з трех судиїв фахових і чотирох судиїв з поза судейского стану і аби сторонї признано право виключити одного або другого судию.

Міністер судівництва Гогенбурґер заявляє ся за рівностию судиїв фахових і нефахових і підніс, що було би небезпечно додержати право ухвалювання судиїв нефахових без поданя причини. Право ухилюваня судиїв фахових належало би обмежити зі взгляду на сумніви що до їх безсторонности в якімсь случаю. По довшій дискусиї 9 голосами против 4 ухвалено рівність числа судиїв фахових і нефахових з застереженєм права ухилюваня поодиноких судиїв фахових і нефахових без поданя причини.

Поставлене п. Будзиновским в комісиї фінансовій внесенє в справі податків, про яке ми вчера згадували, звучить: „Постанови артикулів 7, 8, 9 закона з 29 цьвітня 1906 про особисто-доходовий податок, взглядно арт. 4 правительственного предложеня в справі зміни декотрих постанов про горівчаний податок, про нове реґульованє переказуван на користь країв та про знищенє реальних податків мають бути змінені так, щоби суми, призначені з особисто-доходового податку на опусти реальних податків з'ужиткувано в слїдуючий спосіб: 1) з суми призначеної на опуст зарібкового податку має бути покрите передусім обниженє доходу, який доси давала 4 кляса заробкового податку а заробкового податку 4-ої кляси не має ся більше стягати, 2) та часть доходу особисто-доходового податку, котра призначена на переведенє опусту ґрунтового податку, має бути в висоті суми ужитої в р. 1909 в слїдуючий спосіб визискана: а) опусти ґрунтового податку мають бути призначені лише тим властителям ґрунтів, котрі самі господарують, б) ґрунтовий з рільничих підприємств, у котрих виказаний

Джентльмен.

З француского — Люї Енольта.

В окружній подорожи по нормандских побережах задержав ся я одного дня в однім місті, в котрім прокуратор републики був моїм приятелем. Всюди треба мати приятелїв.

Я відвідав єго в бюрі.

— Чи все пишеш повісти? — спитав, привитавши ся зі мною.

— Очивидно! Нїчого иншого не умію.

— Отже прибуваєш в саму пору. Подам тобі тему.

Не скінчив говорити, коли службовий возьний, застукавши два рази до дверий, отворив їх і появив ся на порозі.

— Єсть той пан — сказав тим дискретним тоном, який прибирає ся мимохіть супротив урядових осіб — котрого пан прокуратор просили на нинї; ось єго візвапє.

— Попросіть єго, нехай схоче хвильку заждати. Зараз задзвоню.

Ми полишили ся самі.

— Може я не повинен тобі нїчого оповідати, аби не попсувати першого враженя — додав урядник — але гадаю, що лїпше буде, коли тобі поясню ситуацию. Побачиш чоловіка расового — суть ще такі в тім краю — але в раси трохи занепавшої.

— То, що називають бідною шляхтою?

— Іменно. Єго родина була богата. Він сам не має ні гроша, але руїна не єсть єго дїлом. Були перед ним три або чотири поколїня лакомих на гроші, котрі всьо пожерли.

Той проковтнув фільварок, сей луки, а послїдний великаньскі лїси. Частка по частцї всьо пішло. Послїдному з живучих полишив ся лиш замок єго вітцїв, котрого не нарушено і в котрім він все мешкає. То правда, що замок лиш чудом стоїть і можна би єго вивернути ударом пястука. Мури зовсім попукані, а криші в таким станї, що коли дощ паде, каштелян мусить отворити парасоль, аби не промок до нитки.

Помимо всього, з своєю кришею, зі стрільницями, котрі грозять упадком, з кінчастими вежами, що служать на місце сходин для пугачів з цїлої околицї, то замчище, стояче самітно серед здичілого ліску, як орлине гнїздо, представляє ся все таки до нинї ще досить величаво.

Що до ґрунту лишило ся ледве кілька морґів землї довкола замку. „Що каплун перелетить“ як казали наші вітцї і досить великий огород, в котрім єсть більше цьвітів як ярин, бо мій герой „не перший лїпший пан“ і підозріваю єго, що волїє рожі, як капусту.

Жиє собі в тім, як може, зі старим служачим, котрий знає єго від уродженя і котрий скорше дав ся би посїчи на кусники, ніж би єго покинув. Той нормандский Кальб уживає цїлої своєї хитрости, аби єго пан, котрого обожає, відчував як найменше недостач.

Але той пан зовсім не такий бідний, коли починає ся пора польованя. Тодї стріляє він, як дикий чоловік і положить більше зьвірини як неодин лїсний злодій. Сусїди, котрі єго люблять, позваляють єму полювати на своїх ґрунтах. Єго комора добре заосмотрена більшу часть року, а піст триває лише шість місяців.

— Отже не хоче ся єму працювати?

— Може гадає, що за хороший, аби що небудь робити. Впрочім сам не знаю, до чого би він придав ся! Має бодай то щастє, що біда єму не доскулює. Лиш від него зависїло би позбути ся того недостатку.

Один париский промисловець, котрий заблукав ся в ті околицї разом зі своїми міліонами, викупив і то за дорогі гроші, всї ґрунти єго родини і маючи в руцї цїлу посїлість, забажав позволити собі на збиток посїданя замку з вежами, за який жертвував суму в десятеро більшу, як він вартує. Але властитель навіть не хотів о тім чути. Дармо тамтой підвисшував цїну; гордість єго, чоловіка, посїдаючого гроші, була зломлена упором бідного шляхтича.

— Умру в моїй хатї! — відповів гордо.

— Або під її розвалинами! — сказав тамтой відходячи.

— Ще одно слово додам, аби ти добре пізнав ту личність. Належить до найстаршої шляхти в тій околици, котра, як знаєш, єсть найстаршою в цїлій Франциї. Не хвалить ся тим, але чує свою вартість і глядить як на молодших на тих, котрих походженє виводить ся від часів хрестоносних походів.

Він сам походить з часів підбою Норманів. Найдеш єго назвище в списах Паттль Аббей

чистий дохід не переходить 30 корон, не має бути стяганий, в) о скілько не з'ужито суми опусту через букву б), решта суми опусту має бути з'ужита в той спосіб, щоби при рільничих підприємствах з чистим катастральним доходом від 30 до 50 корон оплачуваного лише 50 проц. ґрунтового податку, г) о скілько не вичерпано суми опусту через букву в), решта єї має бути ужита на 25 процент, опуст з ґрунтового податку для рільничих підприємств, що мають 50 до 100 корон доходу.

Після певних вістий, Франция веде тепер провід в переговорах що до Крети. Турецкі часописи доносять, що міністер справ заграничних Ріфаат одержав від анґлійского міністра Ґрея запевнене, що справа Крети буде полагоджена згідно з бажанями Туреччини. З провінциї доносять о нових вічах в справі Крети.

„Neues Wiener Tagblatt" доносить з Парижа, що держави порозуміли ся вже що до способу, як поводити ся супротив Кретийців. Іменно держави наміряють: Візвати Кретийців, аби допустили до Народних зборів музулманьских послів. Коли би Кретийці не хотіли того зробити, заповісти їм поворот ґубернатора Джаіміса. Коли би они не хотіли пустити Джаіміса на остров, увести єго силою під охороною войск. Плян той не є ще урядово затверджений, але можна єго вже уважати певним.

„Танін" доносить, що Порта видала обіжник до опікунчих держав, в якім висказує своє вдоволенє з послідної ноти тих держав і взиває їх, щоби спинили виключенє магометан з кретийского парляменту. Притім звертає Порта увагу опікунчих держав на наслідки, які викликала відмова зложеня присяги зі сторони магометаньских послів. А іменно здержано номінациї магометаньских кадиів. Тому просить Порта опікунчі держави о інтервенцию в тій справі.

Турецкі часописи оголошують розмову з міністром маринарки. Він заявив в справі екскурзиї турецкої фльоти на Архипеляґ, що Туреччина вижидає сповненя обітниці опікунчих держав; колиб однако показала ся потреба, що Туреччина буде сама приневолена боронити своїх прав, то правительство не зволікало би зі сповненєм свого обовязку.

Анґлійский міністер внутрішних справ оголосив слідуюче королївске письмо: „До мого народу! Голоси признаня і щирого відданя, які пронесли ся в усіх частях держави в память мого улюбленого батька, а особливо відданя почести єму в столиці в часі єго послїдної подорожи на місце вічного спочинку та терпеливість і повага, з якою величезна маса улюблених підданих вижидала нагоди, щоби почтити в послїдне єго память, поручшила мене і мою родину до глубини. Сей так наглий і неожиданий біль, хоч як би він не був тяжкий, дав менї можність пересьвідчити ся, що ся втрата стрітила зарівно мене, як і мій нарід. Я не остав сам. Ся гадка додає менї відваги, глядїти з надією в будучину з вірою в Бога, з довірєм до мого народу і в пошанованю прав та конституциї мого улюбленого краю. — Юрий".

Новинки.

Львів, дня 26 мая 1910.

— **Іменованя.** Президия галицкої кравеої Дирекциї скарбу іменувала канцелїстами в XI кл. ранги при галицких властях скарбових підофіцирів рахункових: Як Губера з 24-го пп., Ів. Кобиляржа з 29-го полку польної артилериї; Ів. Заморского, з 57 п п. і Романа Абрисовского з 30-ої дивізиї піхоти.

— **В Новім селї** відбуде ся в недїлю дня 29 мая с. р. торжественне посьвячене „Сокільского прапора" в присутности гостий з Тернополя з отсею програмою: 1. Рано о 7 годині похід Соколів з музикою, 2. о годині 10 перед полуднем відбуде ся в парох. церкві Богослуженє получене з посьвяченєм „Сокільского прапора" і вбиванєм памяткових цьвяхів, 3. о 2 год. по полудни похід Соколів на громадский майдан, де відбудуть ся сокільскі вправи з музикою, 4. вечером о 7 години в забудованю п. Семена Паздрія відограє аматорский кружок Тов. „Сокіл" в Новімселі штуку дра дра Ів. Франка: „Украдене щастє", 5 по представленю відбуде ся забава з танцями.

— **Справа Гофріхтера.** Розправа карна против Гофріхтера яка тепер веде ся, ще не скінчила ся і поки що годі знати, коли скінчить ся, але певно, що сего тиждия Гофріхтера обжалованують о злочин скритоубийства, за котрий грозить кара смерти через повішенє. У віденьских кругах войскових ходить чутка, що авдитор уложив вже проєкт вироку, в котрім покликуючись на ореченя лїкарів психіятрів предкладає за злочин Гофріхтера не кару смерти, але як найдальше ідучий вимір кари вязниці. Отже здогадують ся, що Гофріхтер буде засуджений на цїле житє до вязниці.

— **Дрібні вісти.** В недїлю дня 29 с. м. відбуде ся в Станиславові з'їзд „Січий". На з'їзд сей прибудуть гості з Праги, Загребу і Люблянии під проводом дра Ґрібаря. В понедїлок поїдуть гості до Черновець на посьвячене прапора буковиньских „Січий", а вертаючи звідтам поступлять до Львова і оглянуть рускі інституциї. — Від кількох днів стають люди вечером громадками на висше положених улицях міста Львова і придивляють ся комеcї Геля, котра однак викликує у всїх велике розчарованє. Кождий собі гадає, що шкода було того крику, якого нароблено в сьвіті із за тої комети. На небі видко єї лиш як звізду третої або й четвертої величини, ослонену нїби якоюсь мракою. З хвоста майже й слїду нема, але може для того, що місяць сьвітить. — П. Каз. Щудловский згубив книжочку віденьского банку на 8.200 К.— Вчера в ставі Пелчиньскім утопив ся кінь Мартина Бодакевича підчас поеня. — За спроневіренє своїй матери 2700 К арештовано вчера Андрія Матияшевского, але відтак випущено на волю. — Львівскі купцї, переважно жидівскі, не хотять замикати склепів о 8 год., як то закон постановляє і длятого вилинають жалоби на них до поліциї що дня около 50. — Львівска поліция арештувала небезпечного жебрака 70-лїтного Углїка, котрий бив зараз кождого своєю палицею, скоро не дали єму якої милостинї. Так побив він Марию Стефанюк, Гальшку Мастай і Макса Тава. — В Кракові викрила тамошна поліция фабрику російских гроший у якогось Альстера, у котрого переводила ревізию за крадеными річами. 15 і 20-копійкові монети були зовсім добре зроблені. Гроші ті виробляв якийсь жид, що приїхав з Росиї.

— **Руско-народний театр** під дирекцию Й. Стадника з Черновець загостив ще до Сучави і Радівців, а відси переїздить до Бережан. На першу виставу в Бережанах (саля „Сокола") піде в пятницю народний образ „Під ніч Івана Купала".

— **З дїяльности „Просьвіти".** В нарадах над справою Угерець винявских брали участь також делеґати філії „Просьвіти" в Комарні: о. посол Стефан Онишкевич, о. Вол. Петрик, др. Тома Печерский, адміністратор Угерець вин., о. Симеон Кульчицкий і адміністратор Милованя о. Микола Бачиньский. Головний Видїл рішив відповідно до ухвали специяльно на се скликаної анкети: 1) виарендувати поле місцевим селянам на протяг 5 лїт з тим, щоби: а) 56 моргів найблизших двора і всї будинки були кождого часу вільні і могли бути віддані до розпорядимости Товариства; б) щоби були забезпечені границї так виарендованих ґрунтів як і ліса. — 2) Інвентар живий і мертвий, а також гірші будинки рішено продати а узискану з сеї продажи суму ужити на покритє біжучих видатків. — 3) Поручено адміністраторови дібр Угерці, Веч. о. С. Кульчицкому порозуміти ся з управою СС. Служебниць, як Управа думає з'ужиткувати запис бл. п. М. Малецкого призначений на Захоронку. — 4) Поручено канцеляриї Товариства і кождочасному Видїлови вести адміністрацийні рахунки Угерець винят. цїлком окремо і як найточнїйше.

З огляду на те, що вже в найблизшім часї заміряє Головний Видїл приступити до отворсня взірцевої школи господарства в Милованю, ухвалено в засадї по виготовленю докладного кошторису, затягнути гіпотечну позичку і приступити до реставрациї будинку та закупна потрібного інвентаря.

В місяци мартї наспіло до канцеляриї Товариства „Просьвіта" 1982 посилок з 2365 справами. Листових посилок було 1427, перекавових 325, чекових 230. З того 20 справ віддослано на засїданє Головного Видїлу, 472 на комісию просьвітно-орґанізацийну, 20 на комісию видавничу, 14 на комісию економічну, 4 на комісию артистичну. Канцелярия полагодила 1511 справ, з чого 250 відносило ся до відділу економічного, 102 до редакциї, а 1159 до членьских вкладок і т. п. Книжок і друків вислано в місяци мартї на загальну

і я сам бачив єго виписане золотими буквами на комині в великій галі в замку льорда Гестінґа, не надто далеко від славного поля битви, в товаристві назвищ цїлого цьвіту шляхотскої молодїжи норманьдскої, що пішла дїлити судьбу Вільгельма.

Прокуратор всьо вже сказав, а тепер задзвонив.

Возьний отворив двері широко і з торжественним видом, який давав пізнати, що шляхотский стан не був для него чимсь новим, заповів:

— Пан де Равенель.

Новоприбувший, дуже ще молодий — не можна було єму дати більше як двацять сім до двацять вісьмох лїт — був справдї тим, що наші бабки, славні знавчинї, називали „хороший кавалер".

Більше як мірного росту, дуже стрункий, худий, як расовий кінь, з тою змінчивостию рухів, що сьвідчить о силї і згоді всїх членів і певности себе, чоловіка, котрого совість спокійна, виглядав, немов би всюди був як дома і не видавав ся зовсїм заклопотаний цікавостию, якої предметом був з моєї сторони.

Бачу єго ще з повною, ясною, шовковою і филястою бородою, з коротко пристриженим волосєм темнїйшої краски, відсланяючим чоло дуже енерґічне, білїйше від прочого лиця сильно осмаленого від сонця і вітру. Лице о правильних чертах старинної статуї, було як озерене парою сивих очий ясно-голубих, які товариші Роллюна привезли давними часами із скандинавских фіордів і які стрічає ся майже все у потомків чистої раси, котра полишила ся в глубинї своєї старої провинциї.

На дуже простім одязі видко було з'ужитє і неодно місце зашите, що сьвідчило, що уживано всяких способів, аби продовжити житє мисливскої куртки, котрої ткапина ставала вже прозрачною.

— Прошу, зводьте усїсти — сказав прокуратор до новоприбувшого з великою вічливостию, в котрій не було нічо з тої надутости, яку закидають звичайно урядникам.

І показавши єму рукою крісло напротив себе, по другій сторонї стола додав:

— Дуже менї прикро, що я вас трудив зараз на другий день по відкритю сезону польованя.

— Я все на прикази власти — сказав молодий чоловік, кланяючись легко.

— Власть не має тут нічого до дїла — відповів прокуратор. — І слава Богу не маєте причини побоювати ся тої личности, часто дуже немилої. Справа, про котру маю вас повідомити, єсть зовсім инша, зовсїм приватна і стоїть поза межами моєї звичайної дїяльности. Але маю надію, що для вас буде досить приємна.

(Конець буде).

суму 2.892·90 К. А іменно: членьских книжок на 562·47 К, календаря на 416·60 К, „Руської письменности“ на 757·50 К, молитвенників на 204·70 К, видань економічного змісту на 411·20 К, инших видавництв і друків на суму 500·93 К. На рекламациї вислано книжок, вартости 38·20 К. „Письма з Просьвіти“ ч. 3 вислано 2163 прим.

Від 1-го січня 1910 р. по конець марта втягнено в членьскі книги 2106 нових членів. На поодинокі повіти розпадає ся се число так: на Бережани 39, Березів 2, Бібрка 42, Богородчани 32, Борщів 23, Броди 69, Бучач 17, Городенка 31, Городок 19, Горлиці 1, Грибів 1, Гусятин 17, Долина 17, Добромиль 66, Дрогобич 37, Жидачів 37, Жовква 29, Заліщики 81, Збараж 57, Зборів 8, Золочів 28 (в тім Олесько 5), Калуш 26, Камінка струм. 63 (в тім Радехів 19), Коломия 51, Косів 35 (в тім Кути 10), Краків 3, Лапцут 1, Лісько 7, Львів місто 106, Львів повіт 46, Мостиска 12, Надвірна 47, Новий Санч 4, Новий Торг 2, Перемишль 33, Перемишляни 9, Печеніжин 12, Підгайці 19, Подгуже 1, Рава руска 25, Рогатин 34, Рудки 27, Самбір 15, Сяпік 6, Скалат 23, Станиславів 84, Старий Самбір 20, Стрий 42 (в тім Сколе 17), Стрижів 1, Снятин 56, Теребовля 52, Тернопіль 82, Товмач 54 (в тім Тисьмениця 12), Турка 12, Чесанів 144, Чортків 105, Ярослав 9, Яворів 38, Краковець 27; Буковина 42, инші краї Австриї 21, Німеччина 10, Росия 1, Америка півн. 23, Бразилія 3.

— **Конкурс.** Комітет бурси Р. Тов. педагогічного імени кардинала С. Сембратовича у Львові ул. А. ґр. Потоцкого 95. розписує отсим конкурс на приняте питомців до бурси Товариства на рік шкільний 1910/11. Приймати ся буде учеників ґімназияльних і реальної школи синів членів Р. Товариства педаґоґ.

Условія принятя: 1. Батько (опікун) мусить бути членом Р. Тов. пед. — 2. Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять лікарскі оглядини з початком шкіль. року. — 3. Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию (реальну школу). Першеньство мають відзначаючі ученики. — 4. Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 26 корон місячно. З сеї знижки можуть користати ученики відзначаючі і ученики, що будуть цензорами. — 5. Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лікаря, купіль і пранє в сумі 12 кор.

До поданя о приняте долучити треба: 1. Сьвідоцтво шкільне петента з послідного півроку. — 2. Заяву, в котрій батько (опікун) ученика з'обовяже ся виразно умовлену суму за поміщенє сина в бурсі кождого місяця з гори платити. — 3. Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 8 пар біля, 4 простирала на сінник, 4 під колдру, 4 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 рушники, сінник (1·80 m довгий і 0·80m широкий), подушку, колдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. З'ужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска, а відтак числом, визначеним Управою бурси. При вступі мусить кождий питомець виразати ся перед Управою, що все потрібне має, а если не було би все в порядку, може наназити ся на неприняте в послідній хвили. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя, лише у виімкових случаях за дозволом Управи.

Поданя кождого петента з'окрема адресувати так: „Управа бурси Руского Товариства педагогічного у Львові ул. А. ґр. Потоцкого ч. 95“. Поданя вносити найдальше до 20 червня 1910. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. кляси. Всі бувші питомці внесуть також поданя.

— **Про похорон бл. п. Грінченка** доносять ще з Киева: Домовина зложена у Володимирскім соборі, тонула серед вінків, переважно з живих цьвітів. Собор, що може помістити до 3.000 народа, був повний. Коли відкрито віко, крізь скло, яким було накрите тіло, видко було лице покійного — спокійне немов у сплячого. Тіло було забальсамоване в Італії і тому лице зберегло вповні свій звичайний вигляд, лише трохи пожовкло. Після панахиди домовину взяли на плечі студенти і несли, зміняючись, цілу далеку дорогу на Байковий цвинтар. Віко несли курсистки. Попереду їхав віз з вінками. Довкола тіла студенти і робітники творили живий ланцух. Сумний похід супроводило кілька тисяч народа. Перед університетом і перед домом, де находить ся „Просьвіта“, відслужено литиї. На цвинтари над сьвіжим гробом виступив ряд бесідників, між ними Л. Яновска, М. Лисенко, Е. Лукасевич (від українських институций в Галичині), Вольский (по польски), Ф. Матушевский, М. Левицкий, Бульба (по білоруски), М. Вороний, А. Степаненько, II. Богацкий, Коваль, Зеров, Коломийчук і Стасюк. Коли могилу засипано, покладено на всі вінки, котрих було до 50, а відтак могилу відфотографовано.

Телеґрами.

Берлин 26 мая. З Ріо де Жанейро доносять, що в численних місцевостях відбувають ся демонстрациї против Арґентини. В Багія, Сантос напали демонстранти на доми консулів арґентиньских та позривали з них герби. Завдяки енерґічним зарядженям властий привернено порядок. Консулятів стережуть численні сторожі.

Льондон 26 мая. Бюро Райтера заявляє, що справа порозуміня межи державами, котрі опікують ся Кретою, що до управильненя будучности острова не вийшла ще зі стадиюм дискусиї.

Рим 26 мая. Мiністер справ заграничних маркіз де Сан Джуліяно відїхав нині рано до Берлина в супроводі шефа кабінету ґр. Сфорци.

Мадрид 26 мая. Рада міністрів удобрила внесене міністра війни, щоби утворити в Мелілї войскову диктатуру під властию ґен.-поручника.

Курс львівский.

Дня 25-го мая 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	678·—	686·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	525·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^{1}/_{2}$ прц. . .	99·10	99·80
$4^{1}/_{2}\%$ листи заст. Банку краєв. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^{1}/_{2}$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$. .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	90·80	91·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·50	69·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	41·25	45·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	30·—	34·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).